

ANTARES WIL VEEL MÉÉR ZIJN DAN EEN SCHOOL

‘Laten we samen investeren in deze kinderen’

In Tilburg West bouwt kindcentrum Antares aan een droom. Directeur Krista Voets en haar team willen kinderen van 0 tot 14 jaar een veilige en vertrouwde omgeving bieden. Een plek waar ze het hele jaar door, 5 dagen per week, 12 uur per dag terecht kunnen. Een plek waar ze hun talenten optimaal kunnen ontplooiën. Een integraal kindcentrum waar leerlingen – verwijzend naar de naam van de school – een stralende ster kunnen worden. De directeur vraagt bestuurders de droom van Antares te helpen realiseren.

Bennasar Aalouch is de rechterhand van Krista Voets en leerkracht van een gecombineerde groep 7 en 8. Hij werd geboren in een bergdorpje in Marokko, in een lemen huisje zonder water of elektriciteit. Zijn ouders waren beiden analfabeet. Veel ouders herkennen zich in de omstandigheden waarin hij opgroeide. Met zijn dertig jaar in het onderwijs laat hij zien dat ook hun kind in potentie een goede toekomst heeft. Kindcentrum Antares wil daarvoor de voorwaarden scheppen.

Met stress naar school

“De sociaaleconomische positie van gezinnen in onze wijk is weinig rooskleurig”, vertelt Bennasar. “Veel ouders zijn vooral bezig met overleven, leerlingen komen gestrest en zonder ontbijt naar school, leerkrachten maken zich zorgen.” Dat moet anders, en dat vindt niet alleen het team van Antares. De plannen voor een integraal kindcentrum zijn aan ouders en leerlingenvoorgelegd en krijgen hun steun.

Krista en Bennasar benadrukken dat leerkrachten moeten kunnen doen waarvoor ze zijn opgeleid. Nu komen ze te weinig toe aan lesgeven, omdat kinderen er vaak met hun hoofd niet bij zijn. Voor-schoolse opvang vanaf 7.00 uur 's ochtends moet daar verandering in brengen. De beroepskrachten die hier gaan werken, zorgen ervoor dat leerlingen gezond eten en de stress van thuis kwijtraken. Krista: “Zodat leerkrachten en leerkrachtondersteuners om 8.30 uur een heel ander kind binnenkrijgen dan nu soms het geval is.”

Horizon verbreden

Het plan voor een integraal kindcentrum omvat ook professionele tussenschoolse opvang, zodat leerkrachten na de middagpauze niet eerst brandjes hoeven blussen. Na school is er tot 19.00 uur een programma dat kinderen helpt hun horizon te verbreden. Bennasar: “Door kinderen in aanraking te brengen met bijvoorbeeld kunst en cultuur willen we hun algemene ontwikkeling bevorderen. Zo zijn ze op de lange termijn goed voorbereid op de samenleving.” De basisscholen in Tilburg West maken gebruik van Wijkijd, een

naschools programma voor brede talentontwikkeling. Een coördinator verbindt de kindcentra met maatschappelijke partners. Zo kunnen kinderen hun talenten ontdekken, werken aan hun basisvaardigheden en aan hun self-efficacy, het vertrouwen dat je positief kunt bijdragen aan je omgeving. De thema's van WijkTijd zijn gekoppeld aan die waar kinderen in de les aan werken.

WijkTijd is een mooie stap richting de omvorming van basisscholen en peuter-opvang in de wijk tot integrale kindcentra. Krista: "Wij starten hier met een pilot, maar er is veel contact met de andere scholen in de wijk: Hubertus, Jeanne d'Arc en Wandelbos."

Drie maaltijden per dag

Bij de droom van een integraal kindcentrum horen ook drie maaltijden per dag, voor alle kinderen. Bennasar: "Als je dit alleen aanbiedt aan een beperkte groep, loop je het risico dat ouders er uit schaamte geen gebruik van maken." Bij het verzorgen van deze maaltijden wil Antares vaders en moeders uit de wijk betrekken die geen baan hebben. Voor veel ouders is het nodig dat ze investeren in hun zelfvertrouwen en hun zelfontwikkeling. Ook daarom zijn ze gebaat bij een plek waar hun kinderen twaalf uur per dag terecht kunnen.

Ouders beschouwen Antares als een veilige plek en laten er hun kinderen met een gerust hart achter. Ze hebben vertrouwen in het team, maar de medewerkers moeten daar wel voortdurend aan werken. Dat houdt ook in: duidelijke afspraken met zorgpartners. "Het werkt niet als je ouders vertelt dat hun kind direct ondersteuning nodig heeft en er vervolgens achter komt dat er een wachtlijst is van een half jaar", zegt Krista.

Tot 16 jaar

Ze vervolgt: "De einddroom is dat we ook het voortgezet onderwijs betrekken bij het integraal kindcentrum, zodat kinderen tot 16 jaar bij ons terecht kunnen." Nu zien de medewerkers van de school tot hun verdriet nogal eens dat oud-leerlingen een verkeerde afslag nemen als ze op de middelbare school zitten.

De directeur hoopt integraal kindcentrum Antares over vier jaar te hebben gerealiseerd. Ze vraagt overheid en maatschappelijke partners de droom van Antares werkelijkheid te laten worden. Wat ze van hen nodig heeft? "Out of the box-denken, ontschotten en mogelijkheden zien in plaats van onmogelijkheden. Denk met ons mee, pas regels aan. Laten we samen investeren in deze kinderen. Daar krijg je in de toekomst veel voor terug."

[Terug naar inhoud](#)

[Lees verder >>](#)

Gebrek aan regelruimte

NPLV Tilburg NoordWest experimenteert al volop met de droom van Antares, ook al is de regelruimte er vaak nog niet. Om alle kinderen in de wijk optimale kansen te bieden, zijn bijvoorbeeld alle kwetsbare zwangeren en jonge ouders in beeld (dit is een samenwerking met ETZ Fam, geboortezorg en kindergeneeskunde van het ziekenhuis, en GGD/Welzijn). Ook wordt op verschillende scholen een schoolontbijt aangeboden, waarbij ouders de maaltijden verzorgen. Er zijn gecombineerde peuter-kleutergroepen en er is een doorlopende ondersteuningslijn van de kinderopvang via primair onderwijs naar het voortgezet onderwijs. Verder wordt onder meer gewerkt met Teams op Maat (samenwerking zorg en onderwijs), Goede Start- en POVO-ambassadeurs. Ouders die andere ouders helpen bij de keuzes die komen kijken bij de geboorte, de eerste levensjaren van een kind, en de overstap van primair naar voortgezet onderwijs. Het gaat hier allemaal om pilots, tijdelijk gefinancierd. Daar wordt veel van geleerd: wat werkt en wat niet? De uitdaging is om alles wat we geleerd hebben duurzaam te borgen in de verschillende integrale kindcentra. Daarbij moet de ontwikkeling van de kinderen en ouders centraal staan, en niet de systeemwereld. Dat vraagt om meer regelruimte, ontschotten en structurele budgetten.

